

Coolle knuffelstage

door Claudia Verhoeff – Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord

Nederland zucht, kreunt en smelt onder de verzengende hitte. Sappige groene weiden veranderen in dorre bruine vlaktes. Het is de zonnigste juli ooit gemeten, de warmste nacht ooit, het is extreem tropisch en droog, de temperatuur van het Noordzeewater breekt records en het Nationaal Hitteplan is al een aantal dagen geleden geactiveerd. Als het zo doorgaat mogen de boeren niet meer beregenen. Het nieuwe zomeren in Nederland!

In deze snikhete week komt mijn nichtje Roos logeren. Ze is dertien jaar en dol op dieren. Dat komt mooi uit, want naast onze eigen twee honden, twee katten, acht kippen en vijftien Japanse Meeuw-tjes hebben we deze week het buurhondje, drie konijnen en nog zo'n grote tuin als we zelf hebben onder onze hoesde. Roos geniet altijd zichtbaar van de logeerdagen bij ons op de boerderij. In het grote logeerbed op zolder hoort ze 's nachts uilen roepen, 's morgens vroeg fazanten krijsen en vogeltjes zingen en onze haan Tinus kraaien.

Ook op de praktijk is genoeg te doen. Het is bepaald geen komkommertijd in de zomer. Omdat een collega op vakan-

tie is maak ik lange dagen maar gelukkig heeft Roos zich verheugd op een enorme stroom aan patiëntjes. Ik geniet ook, niet alleen van het feit dat Roos mee is, maar ook omdat ze mij mijn werk weer eens door haar ogen laat zien en vragen stelt over dingen waar ik me vroeger als kind ook altijd over wonderde.

Zo lachen we samen om een Sint Bernard die komt voor vaccinatie. Hij schudt zo hard met zijn kop, dat de slijmvlokken tot het plafond komen. Als de eigenaren vertellen dat hun hond al mooi van negentig naar vierentachtig kilo is afgevalen zie ik de ogen van Roos groter worden. Even later verwondert ze zich over een zeventienjarige broodmagere kat met grote vervilte klitten die al in geen jaren is geweest. Ik kan niet anders dan het magere lijfje kaal scheren tot er een skelet met een velletje op tafel staat.

Een echtpaar is hartverscheurend aan het huilen om een zes weken oud konijntje met te grote nieren dat al even ziek is. Het konijntje is van hun dochter en omdat ze die dag op vakantie vertrokken is voelt het voor hen niet goed om al tot euthanasie te beslissen. Tot grote verbazing van Roos besluiten ze dat wel als ze horen wat een behandeling kost. De volgende klant reageert precies tegenovergesteld als ik hem helaas moet mededelen dat zijn konijn uitzaaiingen heeft van een baarmoedertumor en niet lang meer te leven heeft. De magere bleke jongeman houdt krampachtig zijn tranen in en vraagt of er niets meer mogelijk is, maakt niet uit wat het kost?

De hele dag zien we bezwete eigenaren binnen komen met hijgende honden en katten in oververhitte mandjes door de warmte. Gelukkig doet de airco in de praktijk zijn werk prima en zit het vriesvak vol lekkere ijsjes zodat we af en toe even kunnen bijkomen.

Na een lange dag met diverse patiëntjes krijgen we op de valreep nog een Engelse Bulldog op het spreekuur die niet kan plassen vanwege kleine blaassteentjes. Gelukkig lukt het me om de hond van zijn pijnlijke grote blaas af te helpen, ook al levert dat een hele plas urine op de tafel en grond op. Omdat aan het einde van het spreekuur geen assistente meer aanwezig is stofzuig en dweil ik de praktijk met Roos al kwebbelend terwijl het al tegen 20.00 uur is. Thuisgekomen helpt ze me na het eten

met de honden uitlaten, kippen voeren, konijntjes van de burens verzorgen en het sproeien van hun tuin, want het is deze week elke dag boven de dertig graden. Alle dieren zijn blij met haar knuffels en aandacht.

De volgende ochtend staan diverse sterilisaties op het programma. Als ik een poesje narcose heb gegeven mag ze bij Roos op schoot in slaap vallen. Na wat oefenen met een spuitje mag Roos de pijnstillers opzuigen en zelf toedienen, wat ze heel stoer doet. Tijdens de operatie leg ik haar uit wat de eierstokken, eileiders en baarmoeder zijn en stelt ze me vragen die me weer terugwerpen in de tijd toen ik mezelf die vragen ook stelde: Hoe ziet zo'n buik er van binnen uit? Waarom bloedt het niet? Liggen al die organen los of zitten ze vast? Hoe komt het dat een dier zo snel slaapt na het toedienen van narcose maar er zo lang over doet om weer wakker te worden? Een mevrouw brengt nog een gewond merelkuiken langs, haar eigen kat was de dader vertelt ze emotioneel. Het valt gelukkig mee en Roos voert het kuiken met engelengeduld tot hij naar de vogelopvang kan.

Daarna vertrekken we naar het bloedhete kattenasiel voor de wekelijkse ronde. 's Middags kon het verschil in type eigenaar voor Roos niet groter zijn dan de volgende twee klanten die op het spreekuur komen. De eerste betreft een mevrouw met een hondje dat voor het eerst in onze praktijk komt. Ze begint het consult met te zeggen dat ze het inmiddels spuugzat is dat ze voor de tiende keer met haar hond naar een dierenarts moet vanwege een oorontsteking. Ze wil absoluut niet van me aannemen dat een voedselallergie best de onderliggende oorzaak zou kunnen zijn en wil alleen betalen voor een oorzalfje. De volgende klant daarentegen heeft ook een hond met voedselallergie en hoewel ze al een heel traject doorlopen heeft en al een poesje een duur dieetvoer geeft is ze bereid ruim honderd euro per maand uit te geven voor een nieuw middel, als de jeuk maar verlicht wordt.

Even later wordt met grote spoed een erg benauwde kat zonder eigenaar binnen gebracht. Hij zou achterna gejaagd zijn door een hond en bij deze tropische temperaturen is dat op zich al een hele aanslag. Het is een oudere kat, met een

vergrote schildklier en een hartslag van boven de 300 per minuut, hij gaat snel de zuurstofkooi in en ik kan pas röntgenfoto's maken als zijn ademhaling wat rustiger is. Na al het harde werken gaat er tussen door nog wel een ijsje in.

Er zit een ongerust jong stel in de wachtkamer met een kat in een mandje. Ze maken zich zorgen omdat de kat een zwakke gang heeft. Enkele maanden geleden is het broertje van hun kat ingeslapen omdat hij kattenleukemie had. Ik kijk daarom direct in het bekje en zie mooie roze slijmvliezen en ze zijn opgelucht. Zelfs nadat ik het vermoeden uitspreek dat hun kat is aangereden omdat hij gerafelde nagels en een verlamde staart heeft.

We behandelen nog twee hondjes die braken, een Chihuahua met blaassteentjes, vaccineren diverse dieren en dan wordt er opnieuw een oude kat binnengebracht die letterlijk ingestort is, vol vliegengitjes zit, met ogen vol pus, mager en uitgedroogd is. Als de eigenaren achterhaald zijn en komen voor euthanasie lijken ze geen enkele band met het arme dier te hebben en vragen zich na afloop af of ze "hier nog voor moeten dokken".

Het katje waar ik twee weken geleden het derde ooglid voor gehecht heb omdat het hoornvlies geperforeerd was komt vandaag voor hechtingen verwijderen en als ik vraag of de eigenaresse haar even vast wil houden vraagt ze: "Wie...? ik...??" Omdat de assistente niet kan helpen en ik Roos eventuele kattenkrabben of -beten wil besparen,

houd ik met één hand het kattenkopje vast, laat ik de eigenaresse de achterkant van de kat tegen houden, Roos de hecht draadjes licht aantrekken en snijd ik zelf de hechtingen met mijn andere hand door.

Zo vliegt de week voorbij en als we samen in de auto zitten om Roos weer naar huis te brengen vraag ik Roos of ze eens op wil schrijven wat ze nu de meest bijzondere momenten vond deze week. Ik krijg ze twee dagen later via WhatsApp. De meesten zijn hierboven beschreven maar wat ze vooral zo bijzonder vond: er zijn ijsjes in de dierenartsenpraktijk. Hoe cool is dat.

www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

